

Nordatlantens
Brygge

ERINDRINGENS OVERFLADE

24. sep — 29. jan

HARPA
ÁRNADÓTTIR

HARPA ÁRNADÓTTIR

Den islandske kunstner Harpa Árnadóttir skaber forunderlige billeder på eksistens og erindring. Árnadóttirs arbejder på lærred og papir er eksperimentelle studier af overflade og læsbarhed, hvor kunstneren funderer over forholdet mellem billedkunst og litteratur. Mere nøjagtigt ideen om maleri som visuel poesi.

Árnadóttir er især kendt for sine påfaldende „krakelerede“ malerier, en serie hun har arbejdet på siden midten af 90'erne. Værkerne er udført med lim og vandopløseligt pigment i flere lag, der danner revner og skaber strukturer på lærredet, som minder om naturlige landskaber. For eksempel gletsjerne i hendes hjemland Island.

Udstillingen *Erindringens Overflade* på Nordatlantens Brygge præsenterer et udvalg af malerier og tegninger fra de sidste 10 år af kunstnerens karriere. Árnadóttirs krakelerede malerier står i centrum på udstillingen, der også markerer den første solopræsentation af kunstnerens værk i Danmark.

Udstillingsprojektet kunne ikke være realiseret uden Hverfisgalleri, kunstnerens galleri i Island. En særlig tak rettes til associeret direktør Katrín Eyjólfsdóttir for hendes uvurderlige hjælp. Vi er også meget taknemmelige for den støtte, udstillingen har modtaget fra Islands ambassade i København.

HARPA ÁRNADÓTTIR

The Icelandic artist Harpa Árnadóttir's creates wondrous images in and of transition. Árnadóttir's works on canvas and paper are experimental studies into surface and legibility, where the artist meditates on the relationship between visual art and literature, more precisely, the idea of painting as visual poetry.

Árnadóttir is especially known for her striking "crackle" paintings, an on-going series of works since the mid 1990's. The works are composed of layers of glue and water-dissolving pigment that eventually crack, thereby creating structures on the canvas reminiscent of natural landscapes, for example the glaciers of her home country Iceland.

The exhibition *Surface of Memory* at the North Atlantic House presents a selection of paintings and drawings from the last 10 years of the artist's career. Árnadóttir's crackle paintings are the focus of the exhibition, that also marks the first solo presentation of the artist's work in Denmark.

The exhibition project could not have been realised without Hverfisgallerí, the artist's gallery in Iceland. Special thanks are due to Associate Director Katrín Eyjólfsdóttir for her invaluable help. We are also very grateful to the Embassy of Iceland in Copenhagen for supporting the exhibition.

H.K. Rannversson
Head of Exhibitions, North Atlantic House

**ERINDRINGENS
OVERFLADE**

***SURFACE OF
MEMORY***

“Hvis Harpa Árnadóttirs krakelerede felter af hvid maling ligner en gletsjers krakelerede overflade, er det ikke, fordi hun har malet gletsjere eller skabt malerier af ismasser, men fordi overfladerne på hendes malerier er krakeleret i realtid, som gletsjeris.”*

Den islandske kunstner Harpa Árnadóttir er ikke landskabsmaler i traditionel forstand. Hendes arbejder på lærred og papir er snarere eksperimentelle studier af overflader, der undersøger, hvordan kunst kan kaste betydning af sig via en tilsyneladende abstrakt billedflade. Ved at skabe forunderlige billeder *i og af* overgangstilstande, inviterer Árnadóttir beskueren med på en rejse gennem sit eget indre og ydre landskab. Hendes værker er på én gang håndgribelige og uhåndgribelige, som om kunstneren prøver at vise os naturens langsomme forandringer: En let ændring i sollyset, som rammer vandfaldet, eller de lave knagende lyde fra gletsjeren.

Udstillingen *Erindringens Overflade* på Nordatlantens Brygge præsenterer et udvalg af Harpa Árnadóttirs malerier og tegninger fra de seneste 10 år. Titlen henviser til et stort "krakeleringsmaleri" i udstillingen, der indgår i en fortsat værkserie, som siden midten

“If Harpa Árnadóttir’s cracked field of white paint resembles the cracked surface of a glacier, it is not because she has been painting glaciers, or making ice paintings, but because the surfaces of her paintings have cracked, in real time, like glacial ice.”*

The Icelandic artist Harpa Árnadóttir is not a landscape painter in the traditional sense. Rather, her works on canvas and paper are experimental studies into surface that question how art can convey meaning through a seemingly abstract picture plane. By creating wondrous images in and of transition, Árnadóttir invites the viewer on a journey through her own inner and outer landscapes. Her works are both tangible and intangible, as if the artist were trying to show us the slow progression of nature: A slight change in the sunlight beaming on a waterfall, or the low crackling sounds of the Glacier.

The exhibition *Surface of Memory* at the North Atlantic House presents a selection of paintings and drawings from the last 10 years of Harpa Árnadóttir’s career. The title takes its name from a large “crackle” painting on view that is part of an ongoing series of works that have been at the core of the artist’s practice since

af 1990'erne har spillet en helt central rolle i kunstnerens praksis. Árnadóttirs krakelerede malerier står også i centrum på denne udstilling, der samtidig udgør den første solopræsentation af hendes værk i Danmark.

Harpa Árnadóttir blev født i 1965 i Bildudalur, en by i Arnarfjörður i den vestlige del af Island, men voksede op i Ólafsvík på Snæfellsnes-halvøen tæt på Snæfellsjökull-gletsjeren. Man kan roligt sige, at der var en overflod af natur, hvor Árnadóttir voksede op, med vidtstrakte landområder og havet omkring, foruden bjerge og iskapper i nærheden. Barndomslandskabets betydning er åbenlys i Árnadóttirs liv og arbejde, og for nylig indrettede hun et atelier i Snæfellsnes med udsigt til gletsjeren. Árnadóttir færdiggjorde en bachelorgrad i historie og litteraturvidenskab, inden hun vendte sig mod billedkunsten, hvor hun først studerede på Islands Kunstakademi og siden på Kunstakademiet Valand i Göteborg, Sverige.

Árnadóttirs arbejde er baseret på en dialektisk forståelse af billedkunst som en kunstart, der både er konceptuel og poetisk; et bemærkelsesværdigt træk ved islandsk samtidskunst siden slutningen af 1960'erne. Når kunstnerens malerier granskes nærmere, bliver det tydeligt, at de hviler på en kritisk tilgang til kunst, forstået som en intellektuel, objektiv og rationel disciplin. Malerierne er resultater af handlinger, der igen er bestemt af instruktioner og formelle begrænsninger. Men når vi tilegner os værkerne, fornemmer vi også, at de er poetiske og subjektive, og at kunstneren forfølger et følelsesmæssigt spor, der i lige så høj grad er inspireret af erindringen som af den fysiske verden. Maleriet fortæller en historie, der overskrider lærredets formelle begrænsninger. Når Árnadóttir skal fortælle om sit arbejde, taler hun, med henvisning til sin uddannelse i både litteratur og billedkunst, ofte

the mid 1990s. Árnadóttir's crackle paintings are the focus of this exhibition that also marks the first solo presentation of her work in Denmark.

Harpa Árnadóttir was born in 1965 in Bildudalur, a town in Arnarfjörður in the west of Iceland, but grew up in Ólafsvík on the Snæfellsnes peninsula, close to the Snæfellsjökull glacier. It is safe to say that nature was in abundance where Árnadóttir grew up, with vast land and ocean all around, mountains and ice caps nearby. The impact of this childhood landscape is evident in Árnadóttir's life and work, and recently she set up a studio in Snæfellsnes with an overview of the glacier. Árnadóttir completed a degree in history and literature before turning to visual art, where she first studied at The Icelandic School of Art and Crafts, and later at Valand School of Fine Arts in Gothenburg, Sweden.

Árnadóttir's work is informed by a dialectic understanding of visual art as both conceptual and poetic; a noticeable characteristic of Icelandic contemporary art since the late 1960s. When scrutinising the artist's paintings, we see that they are informed by a critical understanding of art as an intellectual, objective, and rational practice. The painting is an outcome of actions that are dictated by instructions and formal constraints. However, when engaging with the works we also sense that they are poetic and subjective, as an emotional undertaking by the artist inspired by memory as much as matter. The painting tells a story that goes beyond the formal constraints of the canvas. Árnadóttir, alluding to her education in both literature and visual art, often speaks of the relationship between painting and poetry when talking about her work. More precisely, the idea of painting as visual poetry.

It was while pursuing her postgraduate studies in Gothenburg in 1994 that Árnadóttir created her first

om forholdet mellem maleri og poesi. Mere nøjagtigt ideen om, at maleri er visuel poesi.

Det var imens, hun stadig studerede i Göteborg i 1994, at Árnadóttir ved et tilfælde skabte sit første krakelerede maleri: Kunstneren ville tage fat på et nyt maleri og grundede lærredet efter den traditionelle metode med lim og pigment, da det organiske materiale begyndte at slå revner på lærredet. Idet hun forsøgte at rette op på skaden, krakelerede lærredets overflade kun mere og mere. I samme øjeblik indså hun, at hun havde skabt en særlig situation og sin helt egen kunstneriske metode baseret på ukontrollable processer, hvor værket spontant skabte sig selv. Som om maleriet levede sit eget selvstændige liv.

Siden dengang, for næsten 30 år siden, har de krakelerede malerier været en vigtig del af Árnadóttirs praksis. Når hun laver maleriet, påfører hun lim og vandopløseligt pigment i lag på lag, så lærredet blødgøres og trækker sig sammen, hvilket får overfladen til at krakelere. Dermed skaber hun nogle landskabslignende strukturer på lærredet, et utal af nuancer og samspil mellem former og skygger. Kunstneren kan til en vis grad kontrollere processen, via materialet (lim og pigment), underlaget (lærredet på blændrammen) og omgivelserne (temperaturen og luftfugtigheden i kunstnerens atelier). Efter at kunstneren er blevet "færdig" med værket, kan maleriet imidlertid blive ved at forandre sig, netop på grund af miljømæssige påvirkninger. Det er maleri omsat til naturlig proces.

Som Hafþór Yngvason, tidligere direktør for Reykjavík Kunstmuseum i Island, påpeger i citatet ovenfor, laver Harpa Árnadóttir ikke landskabsmalerier. Hendes værker er ikke billeder af gletsjere, men ligner naturen, fordi de er skabt ved hjælp af naturlige processer, der efterligner landskabernes forandringer over tid. Således er Árnadóttirs værker ikke udelukkende

crackle painting by chance: The artist was about to start on a new painting, sizing the canvas with the traditional method of glue and pigment, when the organic substance started to form cracks on the canvas. As she tried to put it right, the surface of the canvas simply crackled more and more. At that moment, she realised that she had created a situation, and her own artistic method using the processes of indeterminacy, in which the work spontaneously created itself. As if the painting had a life of its own.

Since that time, for nearly thirty years, the crackle paintings have been an important part of Árnadóttir's practice. When making the painting, the artist applies layer upon layer of glue and water-dissolving pigment which makes the canvas soften and extract, causing the surface to crack. Thereby she creates landscape-like structures on the canvas, a myriad of hues and the interplay of shapes and shadows. The artist can control the process up to a certain extent, through the material (glue and pigment), the support (the framed canvas), and the surroundings (the temperature and humidity of the artist's studio). However, and especially because of environmental factors, the painting may go on changing after the artist is "finished" with the work. It is painting as natural process.

As Hafþór Yngvason, former director of Reykjavík Art Museum in Iceland, points out in the quotation above, Harpa Árnadóttir does not make landscape paintings. Her works are not images of glaciers but resemble nature because they are created with natural processes that mimic the transition of landscapes over time. Thus, Árnadóttir's works are not merely images of nature but work as or with nature. However, her paintings are not only abstract musings on progression and change. Art always tells us something more. The work also refers to actual nature, especially the landscape of the artist's childhood memories. This is

billeder *af* naturen, men fungerer *som* eller i samspil *med* naturen. Hendes malerier er dog ikke blot abstrakte spekulationer over fremadskridende processer og forandringstilstande. Kunst fortæller os altid mere. Værkerne refererer også til den faktiske natur, især det landskab, som kunstneren erindrer fra sin barndom. Det er det, der gør Árnadóttirs værker så fascinerende, at de på én gang er konceptuelle og poetiske. Naturmaleri.

Gletsjeren er, ligesom Harpa Árnadóttirs værk, en overflade af erindring. Árnadóttirs krakelerede malerier henviser til isoverfladen på Snæfellsjökull-gletsjeren. Som de fleste gletsjere i Island er Snæfellsjökull svundet hastigt ind de senere år på grund af klimakrisen, et faktum, som kunstneren har været øjenvidne til fra sit atelier i Snæfellsnes. I den forstand bliver de krakelerede malerier en slags poetiske kommentarer til menneskets komplekse forhold til sine omgivelser og den hæmningsløse skade, der gøres på naturen. Sprækker i isen på en gletsjer markerer begyndelsen på en opløsning, hvor isstykker brækker af og flyder ned ad floder og ender i havet; som minder over deres tidligere væren.

* Hafþór Yngvason, *Power of Passage*, udstillingskatalog, Reykjavík Kunstmuseum, 2012

H.K. Rannversson

Udstillingschef, Nordatlantens Brygge

what makes Árnadóttir's work so intriguing: That it is at once conceptual and poetic. Natural painting.

The glacier is, like Harpa Árnadóttir's work, a surface of memory. Árnadóttir's crackle paintings allude to the ice surface of the Snæfellsjökull glacier. Like most glaciers in Iceland, Snæfellsjökull has retreated rapidly in recent years due to the climate crisis, a fact that the artist has been eyewitness to from her studio in Snæfellsnes. In this regard, the crackle paintings become poetic comments on Man's complex relation to his surroundings and the irrepressible damage being done against nature. Fissures within the ice of a glacier mark the beginning of a separation, where chunks of ice break away and float down rivers, ending up in the sea, as memories of their former selves.

*Hafþór Yngvason, *Power of Passage*, exhibition catalogue, Reykjavík Art Museum, 2012

H.K. Rannversson

Head of Exhibitions, North Atlantic House

Harpa Árnadóttir (b. 1965 in Bíldudalur, Iceland). Árnadóttir works with painting and drawing and has exhibited both at home and abroad. After training in literature, she studied art in Iceland and Sweden. Characteristic of her expression is that she works at once conceptually, for example the square is a fixed painterly format, and at the same time poetically and sensually. Harpa Árnadóttir is represented by Hverfisgallerí and lives and works in Reykjavík.

Harpa Árnadóttir (f. 1965 i Bíldudalur, Island). Árnadóttir arbejder med maleri og tegning og har udstillet både i hjem- og udland. Efter at have uddannet sig inden for litteratur tog hun en kunstnerisk uddannelse i Island og i Sverige. Karakteristisk for hendes udtryk er, at hun på en gang arbejder konceptuelt, f.eks. er kvadratet et fast malerisk format, og samtidig poetisk og sanseligt. Harpa Árnadóttir er repræsenteret af Hverfisgallerí, og bor og arbejder i Reykjavík.

Erindringens overflade / Surface of memory

Harpa Árnadóttir

Udstilling / Exhibition

24/9 2022 – 29/1 2023

Nordatlantens Brygge / The North Atlantic House

Strandgade 91, 1401 Copenhagen

Udstillingschef / Head of Exhibitions

H. K. Rannversson

Direktør / Director

Karin Elsbudóttir

Katalog / Catalog

ISBN: 978-87-93411-12-8

Tekst / Text

H. K. Rannversson

Omslag / Cover*Sprunget / Crack painting, 2021***Fotos / Photos**

Valgarður Gíslason, Rainy Siagian / Hverfisgallerí

Oversættelse / Translation

Gitte Broeng

Design

Rasmus Brøndsted

Redaktør / Editor

Mai Misfeldt

Redaktion / Editorial teamMai Misfeldt, Birgir Thor Møller, Ásta Stefánsdóttir,
H.K. Rannversson, Karin Elsbudóttir

Strandgade 91
Christianshavn, 1401 Kbh. K
nordatlantens.dk

N
B Nordatlantens
Brygge